

భిక్షువు సన్యాసి కాదు.

భిక్షువు సన్యాసి కాదు.

బౌద్ధమతం ఆవిర్భవించిన సమయంలో స్వీయ-దహనం యొక్క ప్రభావంపై ఉన్న నమ్మకం పరాకాష్టకు చేరుకున్నట్లు కనిపిస్తుంది. సన్యాసం మతతత్వంతో సమానంగా పరిగణించబడింది. శాక్యముని కాలంలో అభివృద్ధి చెందుతున్న స్థితిలో ఉన్న బ్రాహ్మణమతం మరియు జైనమతం రెండింటిలోనూ, సన్యాసంపై గొప్ప ఒత్తిడి ఉంచబడింది. మోక్షానికి అత్యంత తీవ్రమైన సన్యాసం అవసరమని జైన మతం బోధిస్తుంది.

సిద్ధార్థ గౌతమడు కూడా సన్యాసం యొక్క ఉచ్చులో పడ్డాడు, కానీ అతను దాని నుండి తప్పించుకున్నాడు. అతని కాలంలోని ఆచారం లాగానే, సిద్ధార్థుడు కూడా తన ఇంటిని మరియు కుటుంబాన్ని విడిచిపెట్టి, సత్యాన్ని వెతకడానికి అడవికి వెళ్ళాడు.

సిద్ధార్థ గౌతమడు తన కాలంలోని అత్యంత తెలివైన సన్యాసుల మార్గదర్శకత్వంలో తనను తాను ఉంచుకున్నాడు. అతను వారి బోధనలన్నీంటినీ అధ్యయనం చేశాడు మరియు వారి ఉదాహరణను అనుసరించడానికి ప్రయత్నించాడు.

సిద్ధార్థ గౌతమడు వేడుకలు మరియు త్యాగాలు, ఆకలి మరియు తపస్సులు, నగ్నత్వం మరియు స్వీయ హింస ద్వారా తనను తాను శుద్ధి చేసుకోవడానికి ప్రయత్నించాడు. ఉరువిల్వా అడవిలో ఆరు సంవత్సరాలు తనను తాను ఎలా హింసించుకున్నాడో, ప్రకృతి కోరికలను ఎలా అణచివేశాడో సిద్ధార్థ గౌతమడు స్వయంగా వర్ణించాడు.

సిద్ధార్థ గౌతమడు అత్యంత కఠినమైన సన్యాసి జీవితాన్ని గడిపాడు. ఆయన ప్రతిరోజూ ఒక బియ్యపు గింజ తిన్నాడు. ఆయన శరీరం కృశించి, కుంచించుకుపోయింది, ఆయన చేతులు మరియు కాళ్ళు ఎండిపోయిన కట్టెలుగా కనిపించాయి, ఆయన పిరుదులు ఒంటె మూపురంలా కనిపించాయి, ఆయన పక్కటెముకలు బయటకు వచ్చాయి.

సిద్ధార్థ గౌతమని తపస్సు యొక్క కీర్తి పరిసరాల్లో వ్యాపించింది, ప్రజలు ఆయనను చూడటానికి వచ్చారు. ఆయన తన ఉపవాసాన్ని ఎంత తీవ్రంగా కొనసాగించాడంటే, చివరికి ఆయన ఒక దుర్భరమైన స్థితిలో పడిపోయాడు. - ఆకలి మరియు అలసట నుండి మూర్ఛపోయాడు. మరియు అతను తనకు ఎటువంటి జ్ఞానం రాలేదని ఇది తెలివితక్కువతనం అని సిద్ధార్థుడు గ్రహించాడు.

భిక్షువు సన్యాసి కాదు.

సిద్ధార్థ గౌతమడు మళ్ళీ తినడాని మరియు త్రాగడాని ప్రారంభించాడు, తద్వారా అతను తన బలాన్ని తిరిగి పొందాడు. అతను తన ఆత్మ దుఃఖం గురించి ఆలోచించాడు మరియు అతను కోరిన జ్ఞానానికి ఇది మార్గం కాదని తెలుసుకున్నాడు.

మోక్షానికి మార్గం ప్రాపంచిక సుఖాల భోగములలో లేదని అతను తన రాజభవనంలో గ్రహించినట్లే, అడవిలో అతను ఉపవాసాలు మరియు తపస్సులు దుఃఖం నుండి విముక్తి కోసం అన్వేషణలో ప్రజలను ముందుకు తీసుకెళ్లవని గ్రహించాడు.

బెనారస్‌లోని జింకల ఉద్యానవనంలో ఐదుగురు భిక్షువులకు చేసిన ఉపన్యాసంలో, తథాగతుడు మోక్షాన్ని పొందడానికి నిజమైన మార్గం అయిన మధ్య మార్గాన్ని వివరించాడు:

“వేదాలు చదవడం, దేవతలకు త్యాగం చేయడం, తరచుగా ఉపవాసం ఉండటం, నేలపై పడుకోవడం, కఠినమైన జాగరాలు పాటించడం లేదా ప్రార్థనలు పునరావృతం చేయడం వల్ల తప్పు మనస్సులో ఉన్న వ్యక్తులను శుద్ధి చేయలేవు.”

“చేపలు లేదా మాంసాన్ని తినకుండా ఉండటం, నగ్నంగా ఉండటం, తల గుండు చేసుకోవడం, లేదా జడ వెంట్రుకలు ధరించడం, మురికిగా ఉన్న దుస్తులు ధరించడం, మురికిని కప్పుకోవడం, అగ్నికి బలి ఇవ్వడం వంటివి మాయతో నిండిన మనస్సు ఉన్న వ్యక్తులను శుద్ధి చేయవు.”

“పురుషులకు బహుమతులు ఇవ్వడం, ఆత్మబలిదానాలు చేసుకోవడం, తపస్సులు చేయడం, ఆచారాలు పాటించడం వంటివి తన కోరికలను అధిగమించని వ్యక్తిని శుద్ధి చేయలేవు.”

“మాంసాహారం తినడం అపవిత్రత కాదు, కానీ కోపం, మద్యపానం, మొండితనం, మతతత్వం, మోసం, అసూయ, స్వీయ ప్రశంసలు, ఇతరులను అగౌరవపరచడం, అతిశయోక్తి మరియు చెడు ఉద్దేశాలు – ఇవి అసలు అపవిత్రతకు కారణమవుతాయి.”

“ఓ భిక్షులారా, తన దీపాన్ని నీటితో నింపేవాడు చీకటిని పారద్రోలలేడు మరియు తడిచిపోయిన కట్టెలతో అగ్నిని వెలిగించడానికి ప్రయత్నించేవాడు విఫలమవుతాడు.”

భిక్షువు అతిగా తినకపోవచ్చు, కానీ తనను తాను ఆరోగ్యంగా మరియు బలంగా ఉంచుకోవడానికి తగినంత తింటాడు.

భిక్షువు సన్యాసి కాదు.

భిక్షువు దండలు, సువాసనలు, లేపనాలు లేదా ఆభరణాలను ఉపయోగించకపోవచ్చు, కానీ భిక్షువు శుభ్రంగా మరియు చక్కగా ఉంటాడు.

భిక్షువుని వస్త్రాలు ఆకర్షణీయంగా ఉండకపోవచ్చు, కానీ అవి మంచివి మరియు సౌకర్యవంతంగా ఉంటాయి.

భిక్షువు గర్వించదగిన నివాసంలో నివసించకపోవచ్చు, కానీ భిక్షువు ఎల్లప్పుడూ వాతావరణం నుండి రక్షించబడిన పైకప్పు క్రింద నివసిస్తాడు.

భిక్షువు ఎత్తైన లేదా విశాలమైన మంచం ఉపయోగించకపోవచ్చు, కానీ భిక్షువు మృదువైన పరుపుపై నిద్రిస్తాడు.

భిక్షువు నృత్యం, పాటలు మరియు రంగస్థల నాటకాలకు దూరంగా ఉండవచ్చు, కానీ అతను ఎప్పుడూ సమాజం నుండి తనను తాను దూరం చేసుకుంటాడు.

భిక్షువు పదవీ విరమణ చేసిన వ్యక్తిగా జీవించవచ్చు, కానీ భిక్షువు మతపరమైన విషయాలపై మాట్లాడే పురుషులు మరియు స్త్రీలకు స్వేచ్ఛగా అందుబాటులో ఉంటాడు.

పూజారి కాకపోయినా భిక్షువుకి జననాలు, మరణాలు లేదా వివాహాలతో సంబంధం ఉండకపోవచ్చు, కానీ భిక్షువు బుద్ధుని జ్ఞానాన్ని వ్యాప్తి చేయడానికి అంకితభావంతో ఉంటాడు.

భిక్షువు తన ఆహారాన్ని అడుక్కోకపోవచ్చు, తన కోరికల గురించి ఇతరులతో మాట్లాడకపోవచ్చు, కానీ భిక్షువు తన మనస్సును వినయానికి శిక్షణ ఇచ్చే క్రమశిక్షణలో ఒక భాగంగా ఉంచుకుంటాడు.

భిక్షువు ధర్మమార్గంలో పోరాడుతాడు, ఎందుకంటే భిక్షువు స్వర్గం పొందాలని ఆశించడం వల్ల కాదు, భిక్షువు ఆనందం యొక్క పూర్తి ఆనందంతో దుఃఖాన్ని అంతం చేస్తాడు.

“పాద నియంత్రణ, చేయి నియంత్రణ, వాక్ నియంత్రణ, స్వీయ నియంత్రణ, ఆలోచనాత్మకం, ప్రశాంతత, సంతృప్తి, ఒంటరితనం, అతనే నిజమైన భిక్షువు” అని ధమ్మపదం చెబుతుంది.”

Reference : Book Name ; The essence of buddhism Author Name : P. Lakshmi Narasu